

Sygn. akt II K 165/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 29 lipca 2016r., 15 września 2016r., 04 października 2016r., 15 listopada 2016r. i 29 grudnia 2016r.

sprawy z oskarżenia prywatnego J. G. (1)

przeciwko

J. G. (2) (G.)

synowi F. i F. z d. P.

ur. (...) w R.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 03 kwietnia 2016 roku około godz. 14:00, przy posesji na ul. (...) w R., staranował J. G. (1) samochodem powodując u niego uszczerbek na zdrowiu w postaci naruszenia czynności narządów ciała i rozstroju zdrowia trwających nie dłużej niż siedem dni,

tj. o przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.:

orzeka:

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. uniewinnia oskarżonego **J. G. (2)** od zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. kosztami postępowania obciąża oskarżyciela prywatnego J. G. (1).

UZASADNIENIE WYROKU

J. G. (1) wniósł do tut. Sądu akt oskarżenia, w którym zarzucił oskarżonemu J. G. (2), że w dniu 03 kwietnia 2016 roku, około godz. 14:00, przy posesji na ul. (...) w R., staranował go samochodem powodując u niego uszczerbek na zdrowiu w postaci naruszenia czynności narządów ciała i rozstroju zdrowia trwających nie dłużej niż siedem dni, tj. popełnienie przestępstwa z art. 157 § 2 k.k.

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżyciel prywatny J. G. (1) i oskarżony J. G. (2) zamieszkują w R.. Od wielu lat pozostają skonfliktowani.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego J. G. (2), k. 32v – 33, 82,

częściowo zeznania świadka J. G. (1), k. 33v – 34, 74, 76, 81v.

W dniu 03 kwietnia 2016r. około godz. 14:30 J. G. (2) udał się swoim samochodem m-ki T. (...) nr rej. (...) aby obejrzyć mecz piłkarski na lokalnym boisku. W międzyczasie postanowił jeszcze sprawdzić drewniane ogrodzenie należącego do niego gruntu, położonego przy ulicy (...). J. G. (2) usłyszał bowiem od mieszkańca wsi, że na jego uprawę ziemniaków zostały wrzucone sztachety z płotu i podejrzewał o to J. G. (1), który zamieszkiwał po drugiej stronie ulicy.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego J. G. (2), k. 32v – 33, 82.

J. G. (2) zatrzymał swój samochód po lewej stronie drogi gruntowej obok granicy swojej działki. W tym czasie na posesji nr (...) znajdującej się po prawej stronie ulicy (...), przebywał J. G. (1). Oskarżony widząc sąsiada opuścił elektrycznie szybę w przednim oknie pojazdu od strony pasażera i zwrócił się do niego z pretensjami dotyczącymi uszkodzenia płotu. Pomiędzy mężczyznami doszło do sprzeczki. J. G. (1) zaczął uderzać pięścią a następnie drewnianą sztachtą w samochód oskarżonego. Próbuąc dosięgnąć J. G. (2), wsadził on deskę przez boczną szybę z prawej strony auta. Oskarżony zasłaniał się jedną ręką zaś drugą nacisnął na przycisk podnoszący szybę, co doprowadził do zablokowania sztachety.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego J. G. (2), k. 32v – 33, 82,

zeznania świadka A. S., k. 53,

protokół oględzin pojazdu w sprawie 1 Ds. (...).2016r, k. 72 – 73,

opinia biegłego w sprawie w sprawie 1 Ds. (...).2016r, k. 77 – 80.

J. G. (2) bojąc się dalszych ataków ze strony sąsiada zaczął gwałtownie manewrować pojazdem, próbując wycofać na asfaltową drogą. Spowodowało to, że znajdujący się w z prawej strony auta J. G. (1), został potracony w prawą nogę, doznając otarć naskórka na udzie i podudziu, które naruszyły czynności narządu jego ciała na czas nie przekraczający siedmiu dni.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego J. G. (2), k. 32v – 33, 82,

częściowo zeznania świadka J. G. (1), k. 33v – 34, 74, 76, 81v,

częściowo zeznania świadka H. G., k. 34,

zeznania świadka A. S., k. 53,

świadcstwo sądowo – lekarskich oględzin ciała, k. 2.

Po tym jak oskarżonemu udało się wycofać na asfaltową drogę odjechał w kierunku swojego domu i wezwał na miejsce Policję, zgłaszając napaść i uszkodzenie auta przez J. G. (1). Złożył on następnie w dniu 08 kwietnia 2016r. formalne zawiadomienie na K. Powiatowej Policji w Ś.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego J. G. (2), k. 32v – 33, 82,

zeznania świadka S. N., k. 52v – 53,

zeznania świadka R. K., k. 64,

ustne zawiadomienie J. G. (2) w sprawie 1 Ds. (...).2016r, k. 70 – 71.

Oskarżony J. G. (2), ma 63 lata, pozostaje na rencie, uzyskując miesięcznie 960 zł. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego J. G. (2), k. 32v – 33, 82,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 8.

Oskarżony J. G. (2) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał przebieg zdarzenia z dnia 03 kwietnia 2016r. Zaprzeczył jakoby zaatakował J. G. (1) sztchetą ze swojego auta a następnie celowo go potrącił. Wyjaśnił, że to oskarżyciel prywatny był napastnikiem a występując z oskarżeniem do Sądu broni się przed grożącą mu odpowiedzialnością za dokonane uszkodzenie samochodu.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odtwarzając stan faktyczny w sprawie sąd miał na uwadze dwie wersje zdarzenia, z których wynikał zasadniczo odmienny opis sytuacji z dnia 03 kwietnia 2016r. I tak wg relacji oskarżyciela prywatnego J. G. (1) i jego małżonki H. G., oskarżony został przedstawiony jako agresor, który podjechał do pokrzywdzonego i uderzył go sztchetą a następnie celowo potrącił w nogę autem. Z kolei wg wyjaśnień oskarżonego J. G. (2), to on padł ofiarą napaści ze strony J. G. (1), który uszkodził jego samochód i zaatakował go sztchetą, zmuszając do ucieczki.

Sąd analizując obie wersje przebiegu zdarzeń, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności wynikających z przeprowadzonych w toku postępowania dowodów, nie był w stanie rozstrzygnąć, która z nich zasługuje na uwzględnienie.

Rozpatrując relację wyłaniającą się z zeznań J. G. (1) i H. G., sąd uznał iż zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jej wiarygodności. Przede wszystkim wskazać należy, iż sam przebieg zdarzenia, jaki miał mieć miejsce zgodnie z twierdzeniami wskazanych świadków, budzi zastrzeżenia sądu wzięwszy pod uwagę zasady doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania. Jako w znacznym stopniu nieprzystająca do wskazanych przesłanek, pozostaje dla sądu sytuacja, gdy oskarżony miał podjechać zniemacka do oskarżyciela prywatnego, mając wcześniej przygotowaną sztchetę w aucie i zaatakować go uderzając w prawą rękę. Co więcej miał to uczynić przez opuszczoną szybę od strony pasażera, gdzie możliwość operowania takim przedmiotem z byłaby niewątpliwie utrudniona. Kolejną kwestią która poddaje w wątpliwość wiarygodność przebiegu zdarzenia przedstawionego przez J. G. (1) jest to, że składając dwukrotnie zeznania w toku dochodzenia prowadzonego w sprawie uszkodzenia samochodu J. G. (2) nie wskazał on swojej żony jako świadka zajścia. Zdaniem sądu mając na uwadze przebieg konfliktu pomiędzy stronami postępowania, naturalnym pozostaje stwierdzenie, że gdyby H. G. widziała przebieg zdarzenia, to od razu zostałaby ona wskazana przez oskarżyciela prywatnego, gdy był on przesłuchany w sprawie 1 Ds. (...).2016. Późniejsze „pojawienie” się świadka H. G., której zeznania stanowią niemal kopię relacji J. G. (1), nakazuje ostrożnie podchodzić do przedstawionych przez nią okoliczności.

Mając powyższe na uwadze prawdopodobna pozostawała zdaniem sądu wersja zdarzenia podana przez J. G. (2), według której to on został zaatakowany w aucie przez oskarżyciela prywatnego. Zgodnie ze wskazaniem oskarżonego był on w takiej sytuacji zmuszony jak najszybciej oddalić się autem, gdzie podczas wykonywanych gwałtownie manewrów mogło dojść w ocenie sądu do potrącenia nogi J. G. (1). Niewątpliwym jest bowiem, że u oskarżyciela prywatnego doszło do obrażeń ciała, przy czym były one niewielkie. Ich nie charakter nie stanowi samodzielnej podstawy do wnioskowania, że zostały one w sposób celowy spowodowane przez oskarżonego. Za wiarygodnością

relacji J. G. (2) przemawiają także zeznania świadka A. S., który przejeżdżał w tym czasie w pobliżu miejsca zdarzenia. Świadek ten opisując w sposób spójny i logiczny a przede wszystkim wyważony, fragment zdarzenia jaki zdołał zaobserwować, wskazał iż widział fragment sztachety zablokowany w oknie pojazdu oskarżonego. Dodał przy tym, że J. G. (2) gwałtownie wycofywał swój samochód, zaś J. G. (1) biegał w tym czasie obok niego. Powyższe uprawdopodobniają także uszkodzenia T. (...) należącej do J. G. (2). Uszkodzenia te nie były co prawda znaczne, lecz zostały potwierdzone przez zeznania funkcjonariuszy Policji, którzy podjęli interwencję w wyniku telefonicznego zawiadomienia oskarżonego. Zostały one następnie opisane w protokole oględzin pojazdu, do której to czynności doszło w wyniku zawiadomienia złożonego przez J. G. (2).

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, brak jest podstaw do uznania aby przedstawiony przez J. G. (1) przebieg zdarzenia, pozostawał bardziej wiarygodny od tego wynikającego z wyjaśnień oskarżonego. Wątpliwości co do toku zajścia, których nie zdołano wyjaśnić w oparciu o przeprowadzone w sprawie dowody, musiały zatem podlegać rozstrzygnięciu na korzyść oskarżonego, zgodnie z zasadą in dubio pro reo. Tym samym Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w sprawie, oparł się na wersji zdarzenia przedstawionej przez J. G. (2). W konsekwencji sąd uznał, że zachowanie oskarżonego, który w obliczu ataku ze strony J. G. (1) podczas manewrowania pojazdem, potrącił go lekko w prawą nogę, nie wyczerpuje ustawowych znamion czynu z art. 157 § 2 k.k. Powyższe skutkowało wydaniem wobec oskarżonego wyroku uniewinniającego na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Orzekając o kosztach postępowania w sprawie w której doszło do uniewinnienia oskarżonego sąd zgodnie z art. 632 pkt 1 k.p.k. obciążył nimi oskarżyciela prywatnego J. G. (1).

SSR Radosław Gluza